

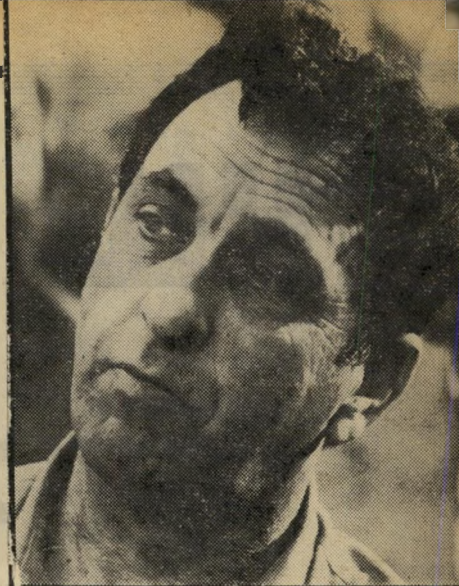
תחת נס הגולגולת והעצמות, אסף הפיראט הפוליטי חבורה חדשה

א ההגיון לא העיקרון. לא ההצלחה ולא ההגינות מציינים את דרכו של משה דיין. מציין אותה חושיהשרדות. הוא שרד גופנית. למרות שורה ארוכה של תאונות קטלניות ומחלות. הוא שרד פוליטית. למרות שורה ארוכה של כישלון. נות. בגידות. קפיצות ואסונות.

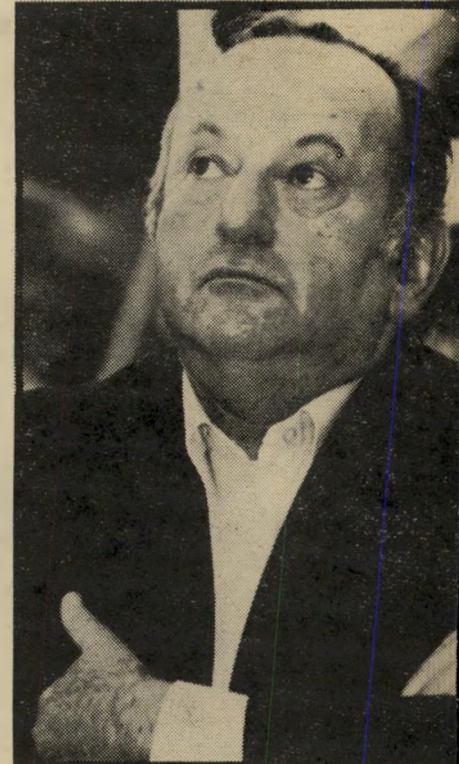
גם מעשיו השבוע לא הצטיינו בהגיון הנראה לעין. הם לא נבעו מחשבון קר, אלא מאינסטינקט של הישרדות.

א היה זה סוד שמשה דיין מתכוון להשתתף בבחירות לכנסת. בניגוד לעזר וייצמן, הסבור כי הזמן פועל לטובתו וכי מעמדו בעוד ארבע שנים יהיה חזק יותר, חי דיין במועקה של זמן. אין הוא רוצה להיעלם מן העין הציבורית במשך ארבע שנים. הוא רוצה להיות שר בממשלה הבאה, לעמוד במוקד של פירסום. להשיג תפיש עם גדולי העולם. לאסוף חומר לספרים נוספים שיימכרו בהון-עתיק.

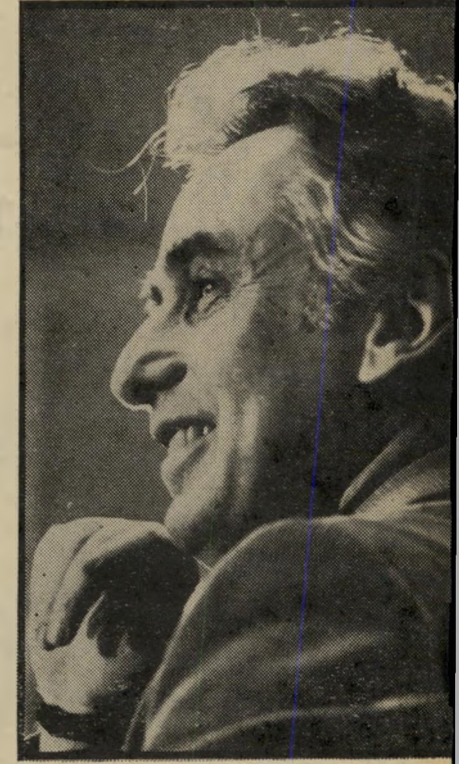
אין לו חשק להצטרף למערך או הליכוד — גם אילו היה יכול. כי במקרה זה יהיה

שפיר
שיחה עם פלאטו

כין
עם המדיחיים והמודח

שובה
תמיד כדאי

דיין רוכב

שוב

להתבנות. הוא נשאר בחוץ. חוץ מזה אין במצע דבר.

אוסף הגרוטאות

ה הרכב האישי היה מוזר עוד יותר. זהו אוסף של אישים בלתי-מרשימים, שלא יתרמו דבר לכוח-המשיכה של הרשימה. ואכן, נדמה כי זאת היתה כוונתו של דיין — שלא יהיה ברשימה איש שיוכל להתחרות בו ולגנוב ממנו את ההצגה, אך שהיה ברשימה אנשים שלא יהיו אלמוניים לגמרי.

רוב המועמדים הם גרוטאות פוליטיות. פליטי-חרב של נסיונות פוליטיים כושלים. — רפ"י משנת 1965, הרשימה הממלכתית משנת 1969, ד"ש משנת 1977.

מה מאחד מועמדים אלה? במקום השני עומדת דמותו השנויה-במחלוקת של מרדכי בן-פורת, שנכשל בבחירות האחרון. גות, כשהעמיד את עצמו בראש רשימה, והמסובך עדיין במישפטי-דיבה בשל הטענה כי היה מעורב במיבצע הנחת-הפצצות בבית-כנסת בבגדאד, לשם עידוד העלייה. שום דבר אינו מאחד אותם עם הבא אחריו, זלמן שובל, אילהון, כדאיניק בה"א הידני-עה, יונה ונץ לעת מצוא.

שרי-הרוחה ישראל כץ, מפליטי ד"ש, עשאר בממשלה שבה הדיח יוסף בורג את הבא אחריו ברשימה, המפכ"ל-לשעבר הרצל שפיר. בינתיים השתכנע רוב הציבור כי הדחת שפיר היתה מוצדקת בהחלט. אך מי שאינו חושב כך — איך יתייחס לכוונתו של דיין להקים גוש טכני עם בורג, כדי לקבוע ביחד את מחיר הצטרי-פותם לממשלה הבאה?

לפני שבא אל דיין, נפגש שפיר ארוכות עם שמואל פלאטו-שרון. פגישה כואת של המפכ"ל-לשעבר עם האיש המבוקש ביותר על-ידי מישטר-צרפת, בעוון פשעים פלי-

עלול למצוא את עצמו, למחרת הבחירות. בצד המפסיד. רק כראש של רשימה עצמי אית, באמצע הבמה, הוא יכול להבטיח לעצמו השתתפות בממשלה הבאה — תהיה אשר תהיה. הוא גם לא הסתיר, השבוע, כי זוהי כוונתו: להיות שר בממשלה של מנחם בגין או של שימרון פרס — זה תלוי רק בשאלה מי מן השניים ינצח בבחירות. השאלה היא: מדוע הכריז דיין על רשימתו הסופית דווקא השבוע?

לא היה בכך שום הגיון. העיתוי — שלושה ימים לפני הבחירות בהסתדרות — הוא רע. הדעת הציבורית לא היתה נתונה לעניין. הדרמה היתה מינימלית.

פיטפוט חד-צדדי

ר שבועות האחרונים הודיע דיין כי אינו מחכה אלא לשניים: למצע ולהרכב אישי.

התוצאות לא הצדיקו המתנה זו. בישראל, כימעט כל מצע הוא גיבוב של מליצות, הנרכשות במשיכה, והנשכחות למחרת יום-הבחירות. מצעו של דיין אינו חורג מכלל זה. אין בו דבר שלא יכול היה להתקבל על דעת המערך והליכוד גם יחד. תרומתו האותנטית של דיין — אוטונומיה חד-צדדית — היא מליצה חסרת-תוכן, שאינה עומדת אף במיבחן השיטחי ביותר.

אולם נראה כי המצע שימש לפחות מטרה חשובה אחת: הדחתו של ייגאל הורביץ. דיין לא רצה בנדידותו, שהתנהג כבעל-בעמיו. אין דיין סבור שזהו נכס אלקטוראלי, ואין הוא בטוח שיוכל להשיג תלט על הורביץ. בעזרת הערת-שוליים, המציינת את העובדה המובנת-מאליה כי במשאומתן לעתיד-לבוא יוכלו הירדנים להעלות את בעיית-ירושלים, נקבע מחסום שהורביץ לא יכול היה לעבור אותו, מבלי

ליים — לא יכולה להיות אלא על רקע של בחירות. רם כספי, עורך-דינו של אהרון אביר-חצירא, עבר לרשימה במישרין מאורחים-למען-פרס, חיל-העזר של מיפלת-העבודה, הקשר בין שאר המועמדים ובין השקפה פוליטית כלשהי נראה תמוה לא-פחות.

בשטח ההפקר

אן הולך אוסף מיקרי זה, שהתקבץ סביב נסי-הגולגולת-העצמות של ה-פיראט הפוליטי?

המונים בישראל מואסים כיום בליכוד ובמערך גם יחד. נוצר שטח-הפקר רחב, הדיגלונים המופיעים בו כיום — שינוי, שלי, רצ' — אינם מעוררים התלהבות המונית.

אל השטח הזה מתפרצים דיין וחבורתו. בניגוד לסקרים המבטיחים, המבוססים על תרומת סטאטיסטיית (העולם הזה 2274), צפויה לרשימה זו האפשרות להשיג ארבע עד שמונה מנדאטים. זה יספיק לדיין — כי במצב שיווצר, מן הסתם, אחרי הבחירות, יהיה מיספר זה חסר למערך-להקמת קואליציה.

וכך, אחרי כמה וכמה קפיצות, יחזור דיין לכור-מחצבתו: כסא של שר בממשלת המערך, שממנו הופל על-ידי מרד-הציבור אחרי מלחמת יום-הכיפורים.